

wojskowego, dotkniętego skutkami art. 5, z chwilą uprawomocnienia się wyroku tracą prawo do wszelkich dodatków lub zasiłków.

Art. 7. Wszystkie pobory, wstrzymane w myśl art. 4 wypłaca się wojskowym z chwilą, gdy wdrożone przeciw nim postępowanie dyscyplinarne lub karne zostanie zaniechane lub gdy nastąpi uwolnienie od oskarżenia prawomocnym wyrokiem sądowym.

Art. 8. Z płacy, otrzymywanej w myśl art. 1 przez oficerów i im równorzędnych, znajdujących się w areszcie śledczym, potrąca się koszty ich wyżywienia. Koszty te nie mogą przewyższać sumy strawnego wraz z dodatkiem do tegoż.

Przepis artykułu niniejszego dotyczy również oficerów i im równorzędnych, skazanych prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności bez degradacji (art. 2).

Art. 9. Za wojskowych w rozumieniu niniejszej ustawy uważa się oficerów, duchownych wojskowych, urzędników wojskowych i szeregowych.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z chwilą tą tracą moc prawną wszystkie przepisy i rozkazy z nią sprzeczne.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

385.

U S T A W A

z dnia 9 lipca 1920 roku

w sprawie uzupełnienia ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych (Dz. Ust. № 31 poz. 182).

Art. 1. W końcu art. 1 ustawy z dnia 26 marca 1920 r. dodaje się następujący ustęp: inwalidzi, będący w niedostatku, otrzymują ponadto następujące dodatki miesięczne, stosownie do ich procentowej niezdolności zarobkowej, a mianowicie:

niezdolni	od 15	do 25%	—	40	mk.
"	"	26	"	40%	— 60 "
"	"	41	"	60%	— 150 "
"	"	61	"	80%	— 400 "
"	"	81	"	100%	— 680 "

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1920 r.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

w z. Kucharski

386.

U S T A W A

z dnia 9 lipca 1920 roku

zmieniająca przepis art. 3-go ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów z r. 1831 i 1863 (Dz. Pr. 1919 r. № 65 poz. 397).

Art. 1. Art. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów z 1831 i 1863 r. (Dz. Pr. 1919 r. № 65 poz. 397) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wdowy po weteranach, które weszły w związki małżeńskie przed wejściem w życie ustawy z 2 sierpnia 1919 r., mają na czas wdowieństwa prawo do pensji dożywotniej ze Skarbu Państwa w wysokości połowy pensji do jakiej miałby prawo mąż, pozostający przy życiu”.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski